

Udbytte tog jeg Bolig paa en stor Vinhave nogle Mil fra Byen Fresna langt fra alle Naboer. Det simple Nybyggerhus, der tjente til Hovedkvarter for en Samling Vinhavearbejdere, delte jeg med deres norske Formand og Kokken, en snavset, opiumsrygende Japaneser. Arbejderne bar deres Straasæk med sig fra Sted til Sted og bredte den om Natten paa den dugfri Jord. Kun ved Maaltiderne myldrede det med Folk i den store Spisestue. Naar saa deres Dagværk var til Ende, satte de sig paa Græspladsen udenfor, røgte og passiarede i Grupper. I den første Tid var jeg en Smule ængstelig, naar jeg tænkte paa, hvor udannede de, mildest talt, var, og hvor hjælpeløs jeg var, men en Aften hørte jeg en af dem, en drabelig Kæmpe, sige: „Hun er nu ligegodt en god Kone, og den, der vil gøre hende noget, skal faa med mig at bestille.“ Han havde en Stemme saa kraftig, at jeg ikke kunde overheøre den, medens han ingen Anelse havde om, at jeg var i Nærheden, og fra den Aften af var min Frygt som blæst bort, jeg vidste jo nu, hvilken Ridder jeg havde til min Beskyttelse. Efterhaanden var det blevet Skik, at de samlede om Indgangsdøren, hvor jeg ofte sad, og de talte da frit til „Fruen“, der jo hørte til deres Lejr. Der sad jeg da og lyttede til deres Samtale og indhentede mangan nyttig Kundskab, thi flere af dem havde i Aarevis arbejdet i Vinhaver baade i Europa og her i Landet og kunde tale af praktisk Erfaring.

Naturligvis fortsatte jeg mine Undersøgelser i alle andre Retninger og lærte fra enhver Kilde, der stod mig aaben, alle de forskellige Ting, der er at iagttage: Jordens Beskaffenhed og Bestanddele, Vinhavens forberedende Behandling, Vanding, Valg af Planter, selve Plantningen, Vinstokkens Podning og Pasning etc., og det er en Fornøjelse at kunne bevidne, at de Mænd jeg kom i Berøring med, altid mødte mig med en aldrig svigtende Beredvillighed og Høflighed. Det er en af de Erfaringer, der gør, at jeg tør anbefale andre at følge mit Exempel, at i dette ny og fordomsfri Samfund er en Kvinde ingenlunde daarligst stillet. Der gives mange Exempler paa Kvinders Held som Dyrkere af Vinhaver. Miss Austen, der er saa vidt kendt, saa højt skattet og saa dybt begravet, bliver oftest nævnet, fordi hendes Klogskab og Energi virkede saa meget for Udbredelsen af Rosinavlen, ligesom fordi hun i 6 Aar tjente 75,000 Dollars. Og — som En nylig bemærkede, idet han omtalte den heldige Forandring med Hensyn til Nutidens Frihed i Forretningslivet: „Vil de f. Ex. spørge Dem for hos en Forretningsmand, er det ikke nødvendigt at bruge 5 Minutter eller mere til først at forklare ham, hvorfor De nu tilfældigvis er en Kvinde.“

Dog, jeg tør ikke blive ved, som jeg kunde have Lyst til, men maa indskrænke mig til simpelthen at berette, at efterat jeg havde anbragt „min Smule jordisk Ejendom“ i nogle faa acres Land, passende til Vinhave, til min store Tilfredshed med Sikkerhed for at faa mine Penge igjen med gode Renter og rundeligt Udkomme for min Familie, havde faaet plantet og nu maatte vente uden videre Beskæftigelse, til min Plantning skulde bære, bestemte jeg mig til at anvende Mellemtiden til at hjælpe andre Kvinder til det samme Held. Jeg har ofret megen Tid og mange Bestræbelser paa at finde en passende Landstrækning til billige Priser,